

အဖြူ

ဂျာနယ်ကျော်မမလေး

ကျွန်ုပ်တို့မြင်၍ တဖြည်းဖြည်း ပွင့်လာလျှင် ပွင့်လာချင်းပင် ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းလျက် အလွန်ခန့်ညား တည်ကြည်သော အသွင်ရှိသည့် ယောက်ျားပျို၏ ကိုယ်သဏ္ဍာန်သည် တံခါးဝတွင် မားမားမတ်မတ်ရပ်လျက် ပေါ်လာလေ၏။ အစေခံ မိန်းကလေးသည် လုံးလုံးပွင့်သွားသည် အထိ ဆွဲ၍ ဖွင့်ပြီးလျှင်ပြီးချင်း၊ တစ်ခုသော အခန်းဆီသို့ လျင်မြန်သွက်လက်သော ခြေလှမ်းများ ဖြင့် ထွက်သွားတော့သည်။ ။

ယောက်ျားပျို၏ ကိုယ်သည် ရှေ့သို့တစ်လှမ်းမျှ မတိုးဘဲ၊ တံခါးဝ၌ မားမားမတ်မတ်ရပ်နေသည် မှန်သော်လည်း သူ၏ မျက်လုံးများ သည် အိမ်ထဲရှိ အခင်းအကျင်းများ ၊ ပန်းချီကားများ ၊ ဓါတ်ပုံများ ဆီသို့ လျင်မြန်စွာ ရောက်သွားကာ၊ တစ်ခုသော ဓါတ်ပုံကားကြီးပေါ်တွင် စူးစိုက်ရစ်ဝဲလျက် နေလေ၏။ စောစောကပင်လျှင် ကြည့်ခဲ့ရာတွင် သပ်သပ်ရပ်ရပ် လှလှပပ ပြုပြင်မွမ်းမံထားသော အခင်းအကျင်းများ သည် အလွန်ကျက်သရေ ရှိလှပြီဟု အောက်မေ့မိသော်လည်း အခန်းကြီးတစ်ခုတည်းတွင် သာလော၊ နိုင်ငံတော်တစ်ဝှမ်းလုံး ကမ္ဘာလောကဓါတ်တစ်ခုလုံးတွင် ဤဓါတ်ပုံကားကြီးလောက် မည်သည့်အရာမျှ ကျက်သရေမရှိ။

ဤအခန်းကြီးတစ်ခုတည်းတွင် သာလော၊ နိုင်ငံတော်တစ်ဝှမ်းလုံး ကမ္ဘာလောက ဓါတ်တစ်ခုလုံးတွင် တုဘက်မရှိ၊ ကျက်သရေအတိဖြင့် ပကတိ ဖိတ်ဖိတ်ဝေဖြိုးလက်နေသည် ဟု အောက်မေ့မိလေ၏။

အနောက်နိုင်ငံမှ ပန်းချီကျော်ကြီးများ ရေးဆွဲသွားသည့် အလှဘုရင်မလေးများကိုလည်း မြင်ဖူး၏။ နိုင်ငံတော်မှ ဦးထွန်းကြွယ်၊ ဦးဘလုံ၊ ဦး

အုံးလွင် စသည့် ပန်းချီကျော်ကြီးများ ရေးဆွဲကြသည့် ချောထိပ်ခေါင်တင်များ ၏ ကားတို့ ကိုလည်း အရာထောင်မြင်ဖူးခဲ့၏။ သို့သော် မိမိယခုမြင်တွေ့ကာ မျက်စိအရသာခံ၍ မဝနိုင်အောင် ဖြစ်နေရသော ဓါတ်ပုံကားကြီးနှင့်စာသော် ထိုကားထိုကားများမှာ အလှကိုသာဆောင်၏။ သို့သော် ဤဓါတ်ပုံကားကြီးကဲ့သို့ ကြည်လင်သော ကျက်သရေကို ကား မဆောင်နိုင်ရှာကြဘဲ၊ ပကတိလန်းဆတ်သော နှင်းဆီပွင့်ကလေးနှင့် စက္ကူနှင်းဆီပန်းများ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ကွာလှမ်းလှသကဲ့သို့ ကွာလှမ်းလှသည် ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ ဤသို့တွေ့မြင်ရလေလေ ကြည့်မဝနိုင်အောင်ဖြစ်ကာ ပိုမို စူးစိုက်ကြည့်မိလေလေ ဖြစ်နေတော့ပေ၏။

ဓါတ်ပုံကို စူးစိုက်ကြည့်ရှုနေသော မျက်စိအလင်းထဲသို့ အောက်ဖက်ဆီမှ တစ်စုံတစ်ရာသော သဏ္ဍာန်လှုပ်ရှားဝင်ရောက်လာသည့်အတွက် အောက်ဖက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ဓါတ်ပုံရှင်ကိုယ်တိုင် ဓါတ်ပုံအောက်ရှိ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် မိမိအား မျက်နှာမူလျက် ရပ်တန့်ရောက်ရှိနေသည်ကို မြင်ရလေ၏။ အသက် ၂၀ နှင့် ၂၃ နှစ်အတွင်းလောက်မှာ ရှိသဖြင့် အလှအယဉ် စည်ပင်ဖွံ့ဖြိုးလျက် အစွန်းကုန် အလှမိုးရွာချနေလေ၏။ မျက်လုံးများမှာ လျှံဝင်းတောက်ပ လွန်စွာလှပလျက် အထူးသိမ်မွေ့ခန့်ညားသည့် ကျက်သရေ ရောင်ဝါကို တဖိတ်ဖိတ်တပြက်ပြက်လက်၍ ပြနေလေ၏။ သေးငယ်သော နှုတ်ခမ်းမှာ သန္တာနီသွေးနှင်းဆီရောင်ရေးခြယ်ထားသည့်အလား နီမြန်းသော ပန်းဖတ်နုကလေးသဖွယ် ဖြစ်နေလေ၏။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်မှာ ပန်းပုဆရာများ ငေးမောရလောက်အောင် အချိုးအဆစ် ကျစ်လျစ်ပြေပြစ်သည့် အလှတုံး အလှခဲကလေး ဖြစ်လေသည် ။

ဆံပင်မှာ လည်း ပိတုန်းရောင်မခြား နက်မှောင်၍ နေလေရာ ညီညာသော မျက်နှာပြင်ပေါ်၌ သွယ်တန်းမို့မောက်နေသည့် အလွန်လှပသော

နှာတံဖြူကလေးကို ပိုမိုပေါ်လွင်အောင် ကျောထောက်နောက်ခံအားပေး နေသကဲ့သို့ မှတ်ထင်ရလေသည်။ ။

ယောက်ျားပျို၏ စိတ်၌ ထိုမိန်းမပျိုအား ဓါတ်ပုံထံတွင် လည်းကောင်း၊ အခြားပွဲလမ်းသဘင် အခမ်းအနားများမှာ တွင် လည်းကောင်း၊ မြင် ရသည် ထက်ပင် ပိုမို၍ စက်စက်ယိုယိုနေသည် ဟု မှတ်ထင်ရလေ၏။ ယောက်ျားပျိုသည် ရှေ့သို့ ခြေနှစ်လှမ်းမျှတိုး၍ ဝင်အလာမှာ မိန်းမပျိုသည် ကိုယ်သည် ယိမ်းရုံကလေးမျှ ကိုင်းညွတ်လျက် ရီဝေသော မျက်လုံးများ နှင့် ပြုံး၍ နှုတ်ဆတ်လေသည်။ ။

"ကိုမြတ်စိုးကို မော်လမြိုင်က ထွက်လာဖို့ အဖြူမှာ တာသိပြီ မဟုတ် လား"

"သိပါပြီ အဖြူ၊ ကိုမြတ်စိုး သိပါပြီ၊ စောစောက ကိုမြတ်စိုး စိတ်ထဲမှာ မျှော်လင့်ချက်တွေ တစ်ပုံတစ်ခေါင်းကြီးနဲ့ ဖြစ်နေပေမယ့် အဖြူ အခုလို တွေ့တွေ့ချင်းမေးတာနဲ့ ကိုပဲ ကိုမြတ်စိုး သိပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ လည်း ချစ်သူတို့ သဘာဝ အချစ်ကိုသာ မြင်တတ်တာကိုး အဖြူ၊ ဒီတော့ ယုံစားမိတာပဲ၊ အခုအဖြူမျက်နှာကို မြင်ရလို့ တော့ လာခဲ့ရတာ အချည်း နှီး မဖြစ်ပါဘူး"

"မှန်ပါတယ် ကိုမြတ်စိုး၊ ကိုမြတ်စိုး အခု လာပြန်တော့ အဖြူ ဘယ် သူ့အတွက် အတွေ့ခံတယ်ဆိုတာ ကိုမြတ်စိုး သိပါလိမ့်မယ်၊ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် နီးစပ်လို့ မရတဲ့ ဘဝမျိုးမှာ နေကြတာမို့ အခုအထိ နီးကြဖို့ နည်းလမ်းကို မမြင်သေးတာ ပြောချင်တဲ့ အတွက် အတွေ့ခံတာ ပါ။ ဒီဟာမျိုးကို ကြံကောင်းတယ် ထားပါဦး၊ မတော်တဲ့ အလုပ် အဖြူမှာ ဖြစ်နေလို့ နောက်ထပ်မတွေ့ကြဖို့ ထပ်ပြီး တောင်းပန်ချင်တာ ပါပဲ"

"ပြောပါ အဖြူရယ် ပြောပါ။ အဖြူပြောတဲ့ စကားဟာ ဘယ်လောက် တင်းရင်းခက်မာနေနေ သိပ်ပြီး သာယာချိုအေးတဲ့ အသံကလေးနဲ့ ပြော တာကိုပဲ ကိုမြတ်စိုး စိတ်ကို ဖြေဖျော်ရာဖြစ်နေတယ် နီးဖို့ နည်းလမ်း မမြင်သေးလို့ ဆိုတာလဲ နီးလို့ ရနိုင်ရင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်တွေအများကြီးပါ ဝင်တယ်လို့ ယူဆတာပဲ"

"ကိုမြတ်စိုးကို ချစ်ပါပြီလို့ တစ်ခါမှ ဝန်မခံသေးတာလဲ သတိထားပါ ဦး"

"ကိုမြတ်စိုးကို ချစ်ပါပြီလို့ တစ်ခါမှ ဝန်မခံသေးတာလဲ သတိထားပါ ဦး"

"ကိုမြတ်စိုးကို မချစ်နိုင်ဘူး၊ မုန်းတယ်ရယ်လို့ အခုအထိတစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မကြားရသေးပါဘူး၊ ကိုမြတ်စိုးရဲ့ အချစ်ဟာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ဘယ်လောက်ဝေးကွာနေပေမယ့်လဲ ဘယ်တော့မှ မဝေးနိုင်တဲ့ အချစ်မေတ္တာမို့ အသည်းနှလုံးမှာ စွဲမြဲနေခဲ့ပါတယ်။ တစ်နှစ်က အဖြူကို တွေ့ရကတည်းကစပြီး အချစ်ကြောင့် ထင်ခဲ့မြင်ခဲ့ရတဲ့ အာရုံတွေဟာ အခုထိ မပျော်ပျက်ပါဘူး၊ အဲဒီတုန်းက အဖြူဝတ်စားထားတဲ့ အဝတ်အစားတွေကိုတောင် အခုမြင်ရသလို ထင်ထင်ရှားရှား စွဲနေတယ်၊ အခုတစ်ခါ တွေ့ပြန်တော့လဲ ဟိုတုန်းကထက် အဆပေါင်းများစွာ ကိုမြတ်စိုးရဲ့ နှလုံးကို ကျွမ်းလောင်ပြီး အသည်းထိအောင် ခိုက်လွန်းလို့ ငြိမ်းဖို့ နည်းလမ်းမရှိအောင် ဖြစ်နေပါတယ်၊ ဒါလောက် စွဲမြဲကြံ့ခိုင်တဲ့ အချစ်ထားတဲ့ လူတစ်ယောက်အပေါ်မှာ အချစ်မဝင်ဘဲ နှင်တာများ အဖြူရက်စက်ရာ ကျလှပါတယ်"

မိန်းမပျိုမှာ လက်ချင်းယှက်၍ ဆုပ်ပြီး၊ ခေါင်းကိုအောက်သို့ စိုက်ထားကာ တစ်စုံတစ်ရာကို ဝမ်းနည်းစွာတွေး၍ နေသကဲ့သို့ ဆိတ်ငြိမ်စွာ

သာ ရပ်၍ နားထောင်နေလေ၏။

"တွေ့ကြတုန်းက အဲဒီညကို မှတ်မိသေးရဲ့ လား အဖြူ"

"ဒီအကြောင်းတွေ မပြောပါနဲ့ တော့ ကိုမြတ်စိုး" ဟု မျက်နှာကလေး နီမြန်းကာ ပြောလေ၏။

"ဪ ... အဖြူက မကြားချင်ပေမယ့် ကိုမြတ်စိုးအဖို့ တော့ အဲဒီည ဟာ မမေ့နိုင်ဘဲ အသာယာဆုံးည၊ မင်္ဂလာအရှိဆုံး၊ အထူးဆုံး၊ အမြတ် ဆုံးညပဲ။ အဖြူလဲမှတ်မိပါလိမ့်မယ်။ ကိုမြတ်စိုးနဲ့ အဖြူနှစ်ယောက်တည်း တစ်ခဏကလေးနေရခိုက်မှာ အဖြူရဲ့ လက်က လေးကို ကိုင်လိုက်ရတာ ကိုမြတ်စိုး တစ်ကိုယ်လုံးကို သိမ့်သိမ့်ကို တုန် သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒီတုန်းက နတ်ပြည်ရောက်ရသလောက် ပီတိဖြစ်ပြီး ခံ စားရတဲ့ စည်းစိမ်ဟာ ဘယ်လောက်ကြီးကျယ်တယ် ဆိုတာ အဖြူသိစေ ချင်စမ်းပါ ဘိတယ်။ အဲဒီညက တွေ့ရသလို တစ်ကြိမ်ထပ်ပြီးတွေ့ရရင် အသက်နဲ့ တောင် လဲဝံ့ပါရဲ့ ဒီတုန်းက အဖြူက မပြန်ပေမယ့် အချစ်ကပြန်တာတော့ ကိုမြတ်စိုး ဒိဋ္ဌသိခဲ့ရတာပဲ"

"အဲဒီညက အချိန်ကာလ နေရာကလေးကလဲ သိပ်ပြီး သာယာတာ ကိုး ပြီးတော့လဲ ကိုမြတ်စိုးရဲ့ သိပ်မွန်မြတ်တဲ့ အမျိုးကို ချစ်တဲ့ စိတ်နဲ့ ပြောသွားတဲ့ နိုင်ငံရေး တရားတွေကလဲ လက်ဝါးပေါ်မှာ တစ်ခုဆီ တင်ပြသလို သိပ်ရှင်းတာမို့ ကိုယ့်နိုင်ငံအတွက် ကိုယ်အားကိုးလောက် သူ တစ်ယောက်ပဲရယ်လို့ အားလဲထားတယ်။ ယုံလည်း ယုံကြည်တယ်။ ကြည်လည်း ကြည်ညိုတယ်။ အဲဒီတုန်းမှာ နောက်ဆုံးပြောတဲ့ ချစ်တယ် ဆိုတဲ့ စကားကို အဖြူမကြားမိလိုက်ဘဲ ဆွဲလိုက်တဲ့ လက်ကလေးကို ရ တတ်ရက်မဖယ်မိအောင် ဖြစ်သွားပါတယ်"

"မှန်တယ် အဖြူ၊ ကိုမြတ်စိုး တသက်မှာ သေသေရှင်ရှင် စွန့်စားဖို့

အရေးဟာ နိုင်ငံရေးသာ ပထမလို့ စွဲစွဲမြဲမြဲကြီး အောက်မေ့ခဲ့တာပဲ။ အဖြူကို ချစ်တဲ့ အရေးက နောက်မှ ပေါ်လာပေမယ့် အခုတော့ ပထမဖြစ်နေပါပြီ။ သည် လိုဖြစ်တာဟာ ဘယ်အချစ်က ပိုတယ်ဆိုတာ ပြတာပါပဲ။ သည် လောက်ထက်သန်တဲ့ အချစ်ကို ကိုမြတ်စိုးထင်တယ် ဘယ်မိန်းမမှ တွေ့ခဲ့ဖူးမယ် မဟုတ်ဘူး ။ နိုင်ငံကြီးကို ချစ်တဲ့ အချစ်ဟာ အဖြူတစ်ယောက်ကို ချစ်တဲ့ အချစ်နဲ့ ဆိုတော့ ပေါ့သွားပြီး အဖြူ အချစ်ဘက်က သာတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလဲ စဉ်းစားသာ ကြည့်ပါတော့ အဖြူရယ်၊ တစ်ယောက်အတွက် မေတ္တာဟာ တစ်နိုင်ငံလုံးအတွက် မေတ္တာနဲ့ ညီတယ်ဆိုတာတောင် နိုင်ငံရေးဘက်မဟာအပြစ်ကြီးတစ်ခုဖြစ်နေပါပြီ အဖြူ။"

"ကိုမြတ်စိုး အဖြူအပေါ်မှာ မေတ္တာကြီးကြောင်း ဖော်ပြတဲ့ သက်သေခံတွေက အလွန်ကြီးမားတဲ့ ပြစ်မှုကြီးတွေပါကလား ကိုမြတ်စိုးရဲ့ ၊ ကိုမြတ်စိုးကို ချစ်ရမှာ အဖြူဖြင့် အင်မတန်မှ စဉ်းစားစရာကြီးဖြစ်နေပါပြီ။"

"ဘာပြုလို့ လဲ ဖြူက သိပ်ပြီး အရေးပါ အရာရောက်တဲ့ ဘုရင်ခံရဲ့ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးရဲ့ သမီး ... ကိုမြတ်စိုးကတော့ တော်လှန်မယ့် သူပုန်လောင်းမို့ စဉ်းစားဖို့ "

"အို ... အို ... ဒီလို အဖြူကို နှိပ်စက်မပြောချင်ပါနဲ့ ကိုမြတ်စိုးကို ဖြူသူပုန်လို့ မစွပ်စွဲရပါလား၊ ကိုယ့်အမျိုး ကိုယ့်တိုင်းပြည်ကို အောက်ကျ နောက်ကျဖြစ်နေတာကို သူများ တွေ့နဲ့ ရင်ဘောင်တန်းဖြစ်အောင် မြှင့်ချင်တဲ့ လူကို အဖြူသူပုန်လို့ ဘယ်မှာ စွပ်စွဲနိုင်မလဲ၊ ကိုမြတ်စိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ဘယ်ယောက်ျားပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီလို စိတ်ထားရှိတဲ့ လူတိုင်းကို ဖြူအင်မတန် မြတ်နိုးပါတယ်၊ အင်မတန်ပဲ လေးစားပါတယ်။"

ဖြူအဖေက ဘယ်လိုပဲ ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးဖြစ်နေပါစေ၊ ဖြူပိုင်တဲ့ စိတ်ဟာ ဖြူစိတ်ပါပဲ။ ဖြူစိတ်ကို အဖေမပြောနဲ့ သိကြားတောင် အစိုးရပိုင်ခွင့် မပေးပါဘူး။ ပြစ်မှုကြီးပါလား ဆိုလိုက်တာဟာလဲ မြတ်နိုးရမယ့် နိုင်ငံရေးနောက်၊ အချစ်က အရင်လို့ ပြောတာကို မဝံ့လွန်းလို့ ပြစ်မှုကြီးလို့ ပြောတာပါ။ ကိုမြတ်စိုး အမျိုးကို ချစ်သလို ဖြူလဲ ချစ်ပါတယ်။ သူများ တိုင်းပြည်တွေကို မြင်ရလေလေ၊ ဖြူအမျိုးကို ပိုပြီး သနားလေလေ ချစ်လေလေပဲ။ အခု အုပ်စိုးနေပုံကို ဖြူက ပြည်ထဲရေးဝန်ကြီး သမီးမို့ အတွင်းကျကျ သိရလေလေ၊ သူတို့ အုပ်ချုပ်ရေးကို ဖြူသဘောမကျလေလေ ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အခု ကိုမြတ်စိုးရဲ့ အရေးမှာ တော့ ဖြူစိတ်ကိုဖြူပိုင်ပေမယ့် ဖြူခန္ဓာကိုယ်ကို အဖေက ပိုင်နေတော့ အစိုးရကိုတော်လှန်မယ့် အတိုက်အခံ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးကို ဖြူက စိတ်ရော ကိုယ်ရော အပ်နှင်းလိုက်တယ်လို့ ဖြူအဖေပြည်ထဲရေးဝန်ကြီးရဲ့ နားကို ကြားဖို့ ရာတော် မတော်ဖြူဖက်ကလဲ ကြည့်ပြီး စဉ်းစားပေးပါဦး ကိုမြတ်စိုး။"

ယောက်ျားပျိုလည်း အနည်းငယ် ငြိမ်သက်နေပြီးမှ ...

"စစ်အရိပ် စစ်အငွေ့တွေလဲ သန်းနေပါပြီ။ ကမ္ဘာ့အရေးမြန်မာပြည် အရေး အခြေအနေတွေကလဲ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲသွားပါလိမ့်မယ်။ ဒီလိုများ ပြောင်းလဲသွားရင် အခုကိုမြတ်စိုးကို အချစ်ဦး အချစ်ဆုံးချစ်ပါပြီပဲရယ်လို့ အချစ်ကို ဧကန်အပ်နှင်းမယ်ဆိုရင် အခု အတင်းအကျပ် မတိုက်တွန်းဘူး။ ဘယ်နှယ်လဲ အချစ်ရယ်"

ဖြူမှာ ရင်တစ်အုံလုံး ဒိတ်ဒိတ်ခုန်၍ နေလေ၏။ ဆိုခဲ့စေ မြစေဆိုသည့်အတိုင်း မိမိပေးရမည့် ကတိကို မိမိနိုင်မှ နိုင်ပါမည်လားဟု ကြိုတင်စိုးရိမ်ခြင်း ပြင်းပြလှသဖြင့် ရုတ်တရက် မဖြေနိုင်ပဲ ဖြစ်နေရာမှ "စိတ်ချသွားပါတော့ ကိုမြတ်စိုး။" ဟု အသံမှန်မှန်နှင့် လေးလေးကြီး ပြောလိုက်

ရာ ...။
